

Odločba Vrhovnega sodišča RS: VS Sodba VIII Ips 266/2001

Zbirni podatki

Evidenčna številka: VS31607

ECLI: ECLI:SI:VSRS:2002.IPS.VIII.266.2001

Oddelek: Delovno-socialni oddelek

Datum: 10.12.2002

Področje: DELOVNO PRAVO

Institut: delovno razmerje pri delodajalcu - sindikalni zaupnik - prenehanje delovnega razmerja - disciplinski postopek - soglasje sindikata in sveta delavcev

Predhodna odločitev: VDSS Pdp 1548/98

[Povezava do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Povezave

Konvencija MOD št.135 člen 1. SKPG člen 41. ZSDU člen 67, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106.

Besedilo

Jedro

Tožena stranka je zoper tožnika, ki je bil sindikalni zaupnik in član sveta delavcev, pričela disciplinski postopek, kljub temu, da ni imela soglasja niti sindikata niti sveta delavcev, saj sta oba dala odklonilno mnenje. Pri tem za odločitev ni pomembno, da je tožena stranka pričela postopek arbitraže, niti kakšna druga dejstva v zvezi z vodenjem postopka oziroma samimi disciplinskimi kršitvami, ki naj bi jih zagrešil tožnik. Dejstvo je, da predhodni postopek pomirjanja (41. člen SKPG) oziroma reševanje sporov med svetom delavcev in delodajalcem (99. člen ZDSU) ni pripeljal do soglasja za začetek disciplinskega postopka, to pa pomeni, da disciplinski postopek ni bil začet v skladu s sprejetimi in veljavnimi predpisi.

Izrek

Revizija se zavrne.

Obrazložitev

Sodišče prve stopnje je s sodbo ugodilo tožnikovemu tožbenemu zahtevku na razveljavitev sklepov tožene stranke z dne 23.9.1997 in 16.10.1997 o prenehanju delovnega razmerja in posledično, da ga je tožena stranka dolžna poklicati nazaj na delo in mu priznati vse pravice iz delovnega razmerja.

Drugostopenjsko sodišče je z izpodbijano sodbo pritožbo tožene stranke zavrnilo in potrdilo sodbo sodišča prve stopnje.

Zoper pravnomočno sodbo sodišča druge stopnje je tožena stranka vložila revizijo zaradi revizijskih razlogov bistvene kršitve določb pravnega postopka in zmotne uporabe materialnega prava. V reviziji je navajala, da je v sodbi sodišča prve stopnje nasprotje med razlogi o odločilnih dejstvih glede imunitete člana sveta delavcev (13. točka drugega odstavka 354. člena ZPP-77), sodišče druge stopnje pa je zaključke naredilo brez izvajanja dokazov, samo na podlagi domnev (kršitev 214. člena ZPP, pravilno bi bilo 221. člena ZPP-77). Poleg tega je sodišče zmotno uporabilo materialno pravo, ker na njegovi podlagi ni zaključilo, da uživa

predstavnik delavcev zaščito samo, ko opravlja dejavnost kot predstavnik delavcev. Zato je predlagala, da revizijsko sodišče reviziji ugotovi, spremeni izpodbijano sodbo in tožbeni zahtevek zavrne oziroma podredno, da jo razveljavi in zadevo vrne sodišču prve stopnje v novo sojenje.

Revizija je bila v skladu z določbo 390. člena zakona o pravdnem postopku (ZPP-77 - Uradni list SFRJ, št. 4/77 do 27/90), ki se glede na določbo 498. člena zakona o pravdnem postopku (ZPP - Uradni list RS, št. 26/99) v tem postopku še uporablja, vročena toženi stranki, ki je na revizijo odgovorila, in Državnemu tožilstvu Republike Slovenije, ki se o njej ni izjavilo.

V odgovoru na revizijo je tožnik prerekal revizijske navedbe in predlagal zavrnitev revizije.

Revizija ni utemeljena.

Revizija je izredno, nesuspenzivno, devolutivno, dvostransko in samostojno pravno sredstvo proti pravnomočnim odločbam sodišč druge stopnje. Revizijsko sodišče izpodbijano sodbo preizkusi le v delu, ki se izpodbija z revizijo, in v mejah razlogov, ki so v njej navedeni. Po uradni dolžnosti pazi na absolutno bistveno kršitev določb pravnega postopka iz 10. točke drugega odstavka 354. člena ZPP-77, ter na pravilno uporabo materialnega prava.

Revizijsko sodišče ni ugotovilo bistvenih kršitev določb pravnega postopka iz 10. točke 2. odstavka 354. člena ZPP-77, ki se upoštevajo po uradni dolžnosti (386. člen ZPP), prav tako pa ne bistvenih kršitev, ki jih uveljavlja revizija. Prvi očitek bistvene kršitve se ne nanaša na dejstva, ampak na tolmačenje materialnega prava in bi zato lahko bila to zmotna uporaba materialnega prava, ne pa bistvena kršitev določb pravnega postopka. Vprašanje, ki naj bi ga ugotavljalo sodišče druge stopnje, da tožena stranka ni sprožila postopka arbitraže, za odločitev ni bistvena, saj je odločilno lahko samo vprašanje ali je tožena stranka za vodenje disciplinskega postopka imela soglasje sveta delavcev ali ne. Zato revizijsko sodišče očitanih bistvenih

kršitev pravnega postopka ni ugotovilo.

Revizijsko sodišče je ugotovilo, da je sodišče odločilo skladno z določbami Konvencije MOD 135 o varstvu in olajšavah za predstavnike delavcev v podjetju (Konvencija MOD 135 - Uradni list SFRJ, Mednarodne pogodbe, št. 14/82, Akt o notifikaciji nasledstva, Uradni list RS, Mednarodne pogodbe, št. 15/92), zakona o delovnih razmerjih (ZDR - Uradni list RS, št. 14/90 do 71/93), zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju (ZSDU - Uradni list RS, št. 42/93 in 56/2001), splošne kolektivne pogodbe za gospodarske dejavnosti (SKPG - Uradni list RS, št. 40/97) ter kolektivne pogodbe za dejavnost kovinskih materialov in livarn ter za kovinsko in elektroindustrijo Slovenije (KPSKEI - Uradni list RS, št. 37/96).

Konvencija MOD 135 v 1. členu določa, da morajo biti predstavniki delavcev (to so po določbi 2. člena tako sindikalni predstavniki kot od drugih delavcev izvoljeni predstavniki delavcev) v podjetju učinkovito zavarovani pred vsakim postopkom, ki bi bil zanje škodljiv, če ravna v skladu z veljavnimi zakoni, kolektivnimi pogodbami ali drugimi skupno dogovorjenimi sporazumi. Zaradi takih določil konvencije ima 5. člen ZDR določbo, da proti sindikalnemu poverjeniku ni možno začeti disciplinskega postopka zaradi njegove sindikalne dejavnosti. V 67. členu ZSDU pa je določba, da proti članu sveta delavcev brez soglasja sveta delavcev ni mogoče začeti disciplinskega postopka. V tem primeru je ta določba vezana samo na zahtevo, da član sveta delavcev ravna v skladu z veljavnimi zakoni, kolektivnimi pogodbami in dogovori, pri čemer ni izrecno zahtevano, da je to omejeno samo na opravljanje njegove funkcije. Če svet delavcev ne da soglasja, lahko pride do spora med delodajalcem in svetom delavcev, ki ga je potrebno reševati v skladu z določili členov od 99 do 106 ZSDU.

O imuniteti sindikalnega zaupnika je v 41. členu SKPG določba, da zoper sindikalnega zaupnika brez soglasja sindikata ni mogoče uvesti disciplinskega postopka, predpisan pa je tudi postopek, če sindikat ne da svojega soglasja. Drugi odstavek 51. člena KPSKEI določa, da zoper sindikalnega zaupnika brez soglasja sindikata ni mogoče začeti disciplinskega postopka. To določbo je treba razumeti v povezavi tudi z drugimi že citiranimi določbami.

Bistveno je dejstvo, da je tožena stranka zoper tožnika, ki je bil sindikalni zaupnik in član sveta delavcev, pričela disciplinski postopek, kljub temu, da ni imela soglasja niti sindikata niti sveta delavcev, saj sta oba dala odklonilno mnenje. Pri tem za odločitev ni pomembno, da je tožena stranka pričela postopek arbitraže, niti kakšna druga dejstva v zvezi z vodenjem postopka oziroma samimi disciplinskimi kršitvami, ki naj bi jih zagrešil tožnik. Dejstvo je, da predhodni postopek pomirjanja (41. člen SKPG) oziroma reševanje sporov med svetom delavcev in delodajalcem (99. člen ZSDU) ni pripeljal do soglasja za začetek disciplinskega postopka, to pa pomeni, da disciplinski postopek ni bil začet v skladu s sprejetimi in veljavnimi predpisi. Zato sta nižji sodišči pravilno ugodili tožbenemu zahtevku in sporne sklepe disciplinskih organov odpravili ter odločili o reintegraciji tožnika.

Revizijsko sodišče je zato v skladu z določbo 393. člena ZPP-77

revizijo kot neutemeljeno zavrnilo.

Sodišče je določbe ZPP-77 uporabilo smiselno kot predpise Republike Slovenije v skladu z določbo prvega odstavka 4. člena ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I in 45/1/94).